

UOHSX006X5YA

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R250/2011/VZ-7443/2015/321/IPs

Brno 23. března 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 7. 11. 2011 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 8. 11. 2011) podaném zadavatelem –

- **obcí Velké Karlovice**, IČO 00304417, se sídlem Velké Karlovice 70, 756 06 Velké Karlovice, zastoupenou na základě plné moci JUDr. Radkem Jurčíkem, advokátem se sídlem Obilní trh 312/6, 602 00 Brno

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S209/2011/VZ-15677/2011/520/MNe ze dne 17. 10. 2011, ve věci možného spáchání deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání podlimitní veřejné zakázky „**Silnice II/487: Nový Hrozenkov – Podtáté, 1. etapa – Velké Karlovice, část obec**“, zadávané v otevřeném řízení podle § 27 citovaného zákona, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách zveřejněno dne 9. 4. 2010 pod ev. č. VZ 60043643, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč

- společností **POZIMOS, a.s.**, IČO 00147389, se sídlem K Pasekám 3663, 760 01 Zlín,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vázán právním názorem Krajského soudu v Brně, uvedeném v rozsudku sp. zn. 30 Af 55/2012 ze dne 2. 6. 2014 a Nejvyššího správního soudu v rozsudku sp. zn. 3 As 127/2014 ze dne 12. 2. 2015, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S209/2011/VZ-15677/2011/520/MNe ze dne 17. 10. 2011

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele – obce Velké Karlovice, IČO 00304417, se sídlem Velké Karlovice 70, 756 06 Velké Karlovice (dále jen „**zadavatel**“) – při zadávání podlimitní veřejné zakázky "Silnice II/487: Nový Hrozenkov - Podřatý, 1. etapa - Velké Karlovice, část obec" (dále jen „**veřejná zakázka**“) zadávané formou otevřeného řízení podle § 27 zákona, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 9. 4. 2010 pod evidenčním číslem 60043643. Podavatel podnětu (stěžovatel) poukazyval na nepřiměřené stanovení požadavků zadavatele týkajících se výše úhrady za poskytnutí zadávací dokumentace a nepřiměřeného nastavení úrovně kvalifikačních předpokladů podle § 55 odst. 1 písm. a) a c) zákona oproti předpokládané hodnotě veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky. Na základě obdrženého podnětu si Úřad od zadavatele vyžádal dokumentaci o veřejné zakázce.
2. Zadavatel se vyjádřil dopisem ze dne 11. 2. 2011, ve kterém Úřadu sdělil, že důvodem pro stanovení minimální výše celkového obratu byla skutečnost, že obec plánovala využít modifikované platby, z čehož vyplývalo fakturování předmětného plnění v tříměsíčních intervalech. Při požadavku šedesáti (až devadesáti) denní splatnosti, který vyplývá z Příručky pro příjemce dotace ROP Střední Morava, se zadavatel domníval, že při fakturaci stavebních prací v tříměsíčních intervalech by dodavatel s nízkým obratem a tedy nízkým vlastním kapitálem nezvládl stavební práce financovat. Výši obratu zadavatel nepovažuje za diskriminační, neboť dle jeho názoru, jde o výši, kterou stavební firmy v regionu zúčastňující se obdobných veřejných zakázek běžně dosahují.
3. Na základě posouzení obsahu podání, dokumentace a vyjádření zaslání zadavatelem získal Úřad pochybnosti, zda zadavatel při stanovení ekonomického a finančního

¹ Pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení

předpokladu podle ustanovení § 55 odst. 1 písm. c) zákona, konkrétně při stanovení výše požadovaného obratu, postupoval v souladu s ustanovením 55 odst. 3 písm. c) zákona, tj. zda vymezil minimální úroveň tohoto kvalifikačního předpokladu tak, aby odpovídal druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky. Z uvedeného důvodu zahájil Úřad dopisem č. j. ÚOHS-S209/2011/VZ-9128/2011/520/Mne ze dne 15. 6. 2011 podle § 113 odst. 1 zákona správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem při uzavření smlouvy v rámci předmětného zadávacího řízení. Za účastníky správního řízení Úřad označil zadavatele a vybraného uchazeče – společnost POZIMOS, a.s., IČO 00147389, se sídlem K Pasekám 3663, 760 01 Zlín (dále jen „**vybraný uchazeč**“).

4. Dne 23. 6. 2011 Úřad obdržel vyjádření vybraného uchazeče ze dne 21. 6. 2011 k podkladům rozhodnutí. Vybraný uchazeč zde uvádí, že „k uvedené problematice nemá žádné připomínky“.
5. Zadavatel se k podkladům rozhodnutí vyjádřil dopisem ze dne 23. 6. 2011, který Úřad obdržel dne 27. 6. 2011, kde uvádí, že při stanovení předmětného kvalifikačního předpokladu vycházel z náročnosti prací a financování zakázky. Zadavatel dále argumentuje, že převážná část stavebních prací měla být provedena a uhrazena v roce 2010 – 2011. V roce 2012 má být provedena jen nepatrná část staveních prací, která bude v celém rozsahu hrazena z vlastních prostředků zadavatele. Závěrem zadavatel opětovně poukazuje na maximální transparentnost a hospodárnost zadávacího řízení a konstatuje, že kvalifikační kritéria byla stanovena s ohledem na okolnosti projektu při dodržení zákonných ustanovení.

II. **Napadené rozhodnutí**

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 17. 10. 2011 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209/2011/VZ-15677/2011/520/MNe (dále jen "**napadené rozhodnutí**"), kterým ve výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 55 odst. 3 písm. c) zákona v návaznosti na ustanovení § 6 zákona tím, že při stanovení ekonomického a finančního předpokladu podle ustanovení § 55 odst. 1 písm. c) zákona nevymezil minimální úroveň tohoto kvalifikačního předpokladu tak, aby odpovídala druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel dne 3. 6. 2010 s vybraným uchazečem smlouvu. Ve výroku II. uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 60.000 Kč.
7. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad uvedl, že zákon umožňuje zadavateli vymezit minimální úroveň ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů pouze takovým způsobem, aby byla přiměřená a odpovídala druhu, rozsahu a složitosti konkrétního předmětu veřejné zakázky. Požadavek zadavatele však nesmí vést ke znemožnění účasti dodavatelů vykazujících sice menší obrat, ale jinak schopných veřejnou zakázku splnit. Ze zadávacích podkladů vyplývá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí 24,2 mil. Kč bez DPH. V oznámení o zakázce, stejně jako v čl. 18 zadávací dokumentace zadavatel stanovil dobu trvání veřejné zakázky od 1. 6. 2010 do 31. 10. 2012, tedy na 29 měsíců. V šetřeném případě zadavatel požadoval doložení celkového obratu dosaženého za poslední tři účetní období v minimální výši 150 mil. Kč za každé účetní období. Zadavatelem požadovaný obrat je tedy patnáctinásobně vyšší, než průměrná předpokládaná hodnota veřejné zakázky odpovídající jednomu roku jejího plnění.

8. Po prostudování zadávací dokumentace a všech vyjádření Úřad došel k závěru, že nelze připustit takové nastavení výše minimálního obrátu, které by mělo za následek diskriminaci dodavatelů s nižším obrátem, kteří by však byli schopni rovnocenně splnit předmět plnění (jsou dostatečně ekonomicky silní).

III. Námitky rozkladu

9. Dne 8. 11. 2011 obdržel Úřad v zákonné lhůtě rozklad od zadavatele proti napadenému rozhodnutí.
10. V rozkladu zadavatel uvádí, že trvá na tom, že nastavil požadavek na celkový obrat dodavatelů za poslední tři roky s ohledem na předpokládanou hodnotu veřejné zakázky bez DPH. Nabídky podali nejen uchazeči s vysokými obraty, ale i uchazeči „regionální“, s průměrnými obraty, pohybující se dle nastavení zadavatele. Žádný ze zájemců, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci nebo uchazečů, kteří podali nabídky, nepodal námitky proti kvalifikačním nebo zadávacím podmínkám. I to je podle zadavatele „známka“ toho, že podmínky byly nastaveny transparentně, nediskriminačně.
11. Zadavatel dále v rozkladu popsal, jakým způsobem probíhá provádění díla a platby za provedené práce:
3. 6. 2010 – podpis smlouvy o dílo
21. 6. 2010 – předání staveniště
- stavební práce červen – srpen 2010 – fakturace 798.962 Kč – uhrazeno 1. 11. 2010
- stavební práce září – listopad 2010 – fakturace 2.356.792 Kč – uhrazeno 8. 2. 2011
- srpen 2011 – první žádost o platbu ve výši 3.155.754 Kč – 12. 9. 2011 příjem financí z ROPu zpět
30. 9. 2011 fakturace za stavební práce červenec, srpen, září 2011 – 4.077.632 Kč – uhrazeno 18. 10. 2011
31. 10. 2011 byla podána druhá žádost o platbu ve výši 4.077.632 Kč, čekáme na zpracování a proplacení
- nyní probíhají stavební práce, další fakturace za měsíc říjen, listopad, prosinec – žádost o platbu k 31. 1. 2012.
12. Z průběhu prací a platebních podmínek je dle zadavatele patrné, že v době ekonomické nestability stavebních firem nemohl zadavatel nastavit kvalifikační podmínky jinak. Zadavatel se neztotožňuje s názorem, že z pohledu zákona není relevantní, z jakých finančních prostředků je cena za dílo hrazena. Pokud by byly platby hrazeny měsíčně, bylo by to irelevantní, ale pokud jsou finanční prostředky uvolňovány postupně, musí hledat finančně stabilního partnera. Dále zadavatel podotýká, že zákon nestanoví, jaký násobek může zadavatel v rámci ekonomických a finančních kvalifikačních požadavků požadovat. Zadavateli není známo, že by Ústavní soud ustanovení § 55 zákona vyložil tak, že by stanovil, co je přiměřený násobek obrátu vzhledem k předpokládané hodnotě veřejné zakázky. Dále zopakoval, že si neumí představit, jak mohl nastavením ekonomického a finančního předpokladu podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, když nabídková cena vybraného uchazeče byla o 34 % nižší, než předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Zároveň zadavatel

upozorňuje, že pro obec Velké Karlovice má rozhodnutí ÚOHS nedozírné důsledky, a to krácení poskytnuté dotace až o 25%.

Závěr rozkladu

13. Zadavatel je přesvědčen, že se nedopustil správního deliktu uvedeného v napadeném rozhodnutí a nesouhlasí ani s udělenou pokutou, a proto navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Původní rozhodnutí o rozkladu a řízení před soudy

14. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc správnímu orgánu rozhodujícím o rozkladu.
15. Dne 27. 3. 2012 vydal předseda Úřadu rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-R249,250/2011/VZ-4795/2012/310/IPs (dále jen „**rozhodnutí o rozkladu**“), jímž výrokem I. zamítl rozklad vybraného uchazeče podle § 92 odst. 1 správního řádu, ve spojení s § 82 odst. 1 a § 152 odst. 4 téhož zákona, pro jeho nepřípustnost v plném rozsahu. Výrokem II. zamítl rozklad zadavatele proti napadenému rozhodnutí a rozhodnutí potvrdil.
16. Proti rozhodnutí o rozkladu podal zadavatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně, jenž rozsudkem č. j. 30 Af 55/2012-75 ze dne 2. 6. 2014 (dále jen „**rozsudek krajského soudu**“) rozhodl tak, že výrokem I. odmítl žalobu zadavatele proti výroku I. rozhodnutí o rozkladu a výrokem II. zrušil rozhodnutí o rozkladu ve výroku II a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Soud konstatoval, že Úřad tím, že vycházel z trvání veřejné zakázky v délce 29 měsíců, vycházel z nesprávně zjištěného skutkového stavu věci, neboť tento byl zjevně jiný a jiný měl být tedy i závěr ohledně toho, kolikanásobně překračuje průměrnou hodnotu veřejné zakázky požadovaný minimální obrát dodavatele. Dle krajského soudu Úřad postupoval zjednodušeně až mechanicky, když u zakázky, jež byla rozdělena do etap, nezohlednil tuto skutečnost při posouzení správnosti postupu zadavatele.
17. Proti rozsudku krajského soudu podal Úřad kasační stížnost, jež byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 127/2015-54 ze dne 12. 2. 2015 zamítnuta.

V. Řízení o rozkladu

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a vázán právním názorem, uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 55/2012-75 ze dne 2. 6. 2014, potvrzeného rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 127/2015-54 ze dne 12. 2. 2015 jsem dospěl k následujícímu závěru.
19. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S209/2011/VZ-15677/2011/520/MNe ze dne 17. 10. 2011, rozhodl tak, jak uvedeno ve výrocih napadeného rozhodnutí, nerozhodl správně a v souladu se zákonem, neboť vycházel z nesprávně zjištěného skutkového stavu věci. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody,

proč jsem, vázán právním názorem, uvedeným ve výše označených rozsudcích, přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí.

VI. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

20. Dle § 55 odst. 3 písm. c) zákona „ve vztahu k ekonomickým a finančním kvalifikačním předpokladům je veřejný zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení vymezit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky“.
21. Zadavatel v rámci prokázání ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů požadoval předložení dokladu o výši celkového obratu dosaženého dodavatelem za poslední tři účetní období v minimální výši 150 000 000,- Kč za každé účetní období. Z předložené zadávací dokumentace vyplývá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí 24 200 000,- Kč bez DPH.
22. Předmětem posuzované veřejné zakázky je provedení stavebních prací v podobě napojení hospodářských sjezdů a místních komunikací na silnici II/487, výstavby chodníků, zpevnění ploch, nástupišť autobusových zastávek a osvětlení přechodů, podrobnosti jsou uvedeny v čl. 16 zadávací dokumentace, v němž jsou předmětné stavební práce podle projektu členěny na celkem 39 položek označených SO, vč. číselného kódu, a to od položky „SO 103.1.1. – HOSPODÁŘSKÉ SJEZDY UZL. ÚS. 14 – STAVEBNÍ ÚPRAVA“ až po položku „SO 422 – PŘELOŽKA KABELU VO VELKÉ KARLOVICI, UZL. ÚSEK č. 14, č. 16“. Toto vnitřní rozdělení a specifikace celé zakázky pak našlo odraz dále v čl. 18 zadávací dokumentace, v němž je upravena lhůta a místo plnění. Místem plnění jsou Velké Karlovice a jako předpokládanou dobu zahájení plnění zadavatel stanovil 1. 6. 2010 s rozdělením na dílčí plnění dle harmonogramu postupu prací, podle kterého byl termín dokončení: - do 31. 10. 2010 s ohledem na dobu realizace cyklostezky a poz. komunikace II/487, celkem 20 položek SO; - do 31. 10. 2011, celkem 15 položek SO a - do 31. 10. 2012, zbývající 4 položky SO patří do nezpůsobilých výdajů.
23. Jedná se tedy o veřejnou zakázku, jejímž předmětem jsou stavební práce, přičemž tyto neměly jednotný termín plnění. Naopak stavební práce byly rozděleny do tří etap s tím, že většina měla být realizována v termínu cca 4 měsíců (20 položek SO), resp. 16 měsíců (15 položek SO) a v termínu 29 měsíců (4 položky SO). Úřad se v napadeném rozhodnutí správně zabýval tím, zda nastavený kvalifikační předpoklad odpovídal druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, neboť, jak uvedl i krajský soud ve svém rozsudku *„Údaj o minimálním obratu dodavatele je jedním tzv. ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů používaných s cílem zajištění ekonomicky stabilního partnera způsobilého řádně a včas splnit předmět veřejné zakázky. Nepřiměřeně přísné nastavení tohoto kvalifikačního předpokladu však v praxi bylo ze strany zadavatelů nezdůvodněně zneužíváno k vytváření určitého filtru, jehož prostřednictvím pak docházelo k jakési předběžné (a mnohdy i účelové) selekci v úvahu přicházejících dodavatelů, aniž by to bylo odůvodněno povahou dotčené veřejné zakázky. Ostatně to také bylo hlavním důvodem pro koncepční změnu a zrušení celého § 55 zákona o veřejných zakázkách, a to novelou provedenou zákonem č. 55/2012 Sb., s účinností od 1. 4. 2012. Požadavek na minimální obrat tak mohl být sofistikovaným prostředkem pro zvýhodnění některých dodavatelů na úkor ostatních, kteří sice stanovený limit nesplňují, ale přesto by byli schopni veřejnou zakázku zdárně realizovat. V praxi proto bylo potřeba vždy*

důsledně a obezřetně uvážit výši limitu pro stanovení minimálního obratu tak, aby nebyl diskriminační a nevyločil podstatnou většinu uchazečů na straně jedné a na straně druhé zase zajistil či garantoval, že předmět veřejné zakázky bude bez problémů plněn. Tato úvaha přitom byla zadavatelem činěna ad hoc vždy v závislosti na konkrétní veřejné zakázce, přičemž pokud požadavek zadavatele na roční obrat dodavatele přesahoval předpokládanou cenu veřejné zakázky za dané období, neznámá to nutně, že se jednalo o požadavek nepřiměřený. Je totiž zřejmé, že pokud by dodavatel dosahoval obratu menšího než je předpokládaná cena veřejné zakázky, pak lze tvrdit, že takový dodavatel by musel použít veškeré své prostředky k plnění jedné veřejné zakázky, čímž by se dostal do ekonomické závislosti na jednom zdroji příjmů a plnění veřejné zakázky by tak mohlo být ohroženo.“

24. Úřad však v napadeném rozhodnutí nezohlednil při posouzení délky trvání předmětné veřejné zakázky, ve vztahu k níž pak posuzoval přiměřenost předmětného kvalifikačního předpokladu fakt, že zakázka byla rozdělena do etap. Lze proto konstatovat, že vycházel-li Úřad z doby trvání veřejné zakázky v délce 29 měsíců, vycházel z nesprávně zjištěného skutkového stavu věci, neboť tento byl zjevně jiný a jiný tedy měl být i závěr ohledně toho, kolikanásobně překračuje průměrnou hodnotu veřejné zakázky (odpovídající jednomu roku plnění) požadovaný minimální obrat dodavatele.
25. Při novém projednání věci tedy Úřad nejprve správně zjistí skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vypořádá se tedy s faktem, že realizace stavebních prací byla rozdělena do tří etap a tuto skutečnost zohlední při stanovení výše minimálního obratu uchazečů za účetní období. Následně se bude dostatečně zabývat předmětem veřejné zakázky a posoudí, zda byl předmět veřejné zakázky specifický a jak mohl ovlivnit zadavatelem požadovaný kvalifikační předpoklad. Jinak řečeno, bude se zabývat tím, zda kvalifikační předpoklad odpovídal druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky. Současně v souladu se závazným právním názorem krajského soudu uvádím, že „*jednání žalobce (zadavatele – pozn. předsedy Úřadu) – a to zda jde o jednání deliktní či nikoli – je nutno posuzovat k okamžiku, kdy zadavatel zakázku zadával, nikoli k následnému období, kdy již byla zakázka plněna či splněna a kdy některé původní (a mnohdy i racionální) předpoklady nemusí být naplněny nebo mohou být poněkud posunuty“*. Současně je též třeba se vypořádat s námitkou zadavatele, odkazující na některá konkrétní rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S127/2010 a ÚOHS-R24/2010 a zjistit rozhodovací praxi Úřadu, aby bylo zajištěno, že při posuzování skutkově shodných nebo podobných případů nebudou vznikat nedůvodné rozdíly (§ 2 odst. 4 správního řádu).
26. Pokud Úřad po uvedeném posouzení věci dojde k závěru, že minimální výše obratu nebyla přiměřená a odpovídající předmětu veřejné zakázky, posoudí a náležitě odůvodní materiální stránku správního deliktu, tedy že byl nebo mohl být ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky, a to podstatným způsobem, jak k tomu zavázal Úřad svým právním názorem krajský soud.
27. Nad rámec rozkladu uvádím, že § 116 zákona účinného v době zahájení zadávacího řízení je účastníkem správního řízení zadavatel a v řízení zahájeném na návrh též navrhovatel; je-li předmětem řízení přezkoumání rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nebo rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího návrhu, je účastníkem řízení též vybraný uchazeč nebo vybraný účastník soutěže o návrh. V projednávaném případě jde o řízení o správním deliktu dodavatele, přičemž není z napadeného rozhodnutí zřejmé, proč by měl být, s ohledem na shora uvedené, účastníkem správního řízení vybraný uchazeč. Vzhledem k tomu, že řízení je

vedeno striktně o právech a povinnostech zadavatele, předmětem řízení tedy je otázka, zda zadavatel pochybil či nikoli tím, že stanovil ekonomický a finanční předpoklad způsobem, definovaným výše, a pokud pochybil, zda toto pochybení naplnilo znaky správního deliktu podle § 120 odst. 1 zákona, pak nic z toho, o čem je vedeno správní řízení, se nemůže dotknout práv a povinností vybraného uchazeče (k tomu více konstantní soudní judikatura, např. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 91/2012 či 62 Af 52/2010).

VII. Závěr

28. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad nepostupoval v souladu se zákonem a správním řádem, když nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí.
29. Při novém projednání věci je Úřad v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán právním názorem odvolacího správního orgánu a právním názorem uvedeným v rozsudku sp. zn. 30 Af 55/20125 ze dne 2. 6. 2014 Krajského soudu v Brně a v rozsudku NSS sp. zn. 3 As 127/2014 ze dne 12. 2. 2015.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Radek Jurčík, Obilní trh 312/6, 602 00 Brno
2. POZIMOS, a. s., K Pasekám 3663, 760 01 Zlín

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy